

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
АПЕЛАЦИОНИ СУД БРЧКО ДИСТРИКТА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: 96 о Пр 150209 23 Пжп
Брчко, 07.02.2023. године

Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, судија Срђан Недић, уз учествовање Биљане Васиљевић као записничара, у прекршајном предмету против окривљене А.Р. из Б., због прекршаја из члана 5. став 1. и члана 81. Закона о фискалним системима („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, бр. 22,16, 48/18 и 40/20), одлучујући о жалби овлашћеног органа Дирекције за финансије Брчко дистрикта Босне и Херцеговине - Пореске управе, поднесеној против рјешења Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, број 96 о Пр 150209 22 Пр од 09.12.2022. године, донио је дана 07.02.2023. године, следеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба овлашћеног органа Дирекције за финансије Брчко дистрикта Босне и Херцеговине - Пореске управе и рјешење Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 150209 22 Пр од 09.12.2022. године, потврђује.

Образложење

Рјешењем Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, број 96 о Пр 150209 22 Пр од 09.12.2022. године, окривљена А.Р. оглашена је одговорном да је радњама описаним у изреци побијаног рјешења, починила прекршај из члана 5. став 1., кажњив по члану 100. став 3. тачка а) и п) Закона о фискалним системима за који јој је утврђена новчана казна у износу од 600,00 КМ, као и прекршај из члана 81., кажњив по члану 100. став 4. тачка а) поменутог Закона за који јој је утврђена новчана казна у износу од 600,00 КМ, па јој је суд, примјеном наведеног законског прописа и чланова 6., 11. став 1. тачка а), 12. и 14. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, бр. 24/07, 6/12, 11/12, 29/16 и 6/22), изрекао јединствену новчану казну у износу од 1.100,00 КМ (хиљадустотинуконвертибилнихмарака).

Истим рјешење, суд је одбацио захтјев овлашћеног органа за изрицање мјере забране обављања дјелатности према окривљеној.

Окривљена је обавезана да плати новчану казну и трошкове прекршајног поступка у износу од 50,00 КМ, у року од два мјесеца од дана правоснажности рјешења, а уколико их не плати у остављеном року, исти ће бити наплаћени принудним путем.

Против наведеног рјешења жалбу је поднио овлашћени орган Дирекција за финансије Брчко дистрикта Босне и Херцеговине - Пореска управа (у даљем тексту овлашћени орган), због:

- одлуке о заштитној мјери

с приједлогом да Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине поништи првостепено рјешење и пресуду преиначи у дијелу који се тиче изрицања заштитне мјере или да врати Основном суду Брчко дистрикта Босне и Херцеговине предмет на поновно одлучивање.

Окривљена А.Р. (у даљем тексту окривљена) није доставила одговор на жалбу.

Овај суд је испитао првостепено рјешење у складу са чланом 306. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, бр. 34/13, 27/14, 3/19 и 16/20), а у вези са чланом 9. став 2. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, односно у границама жалбених навода, а по службеној дужности да ли је на штету окривљене повријеђен материјални пропис о прекршају и одлучио је као у изреци овог рјешења, а из следећих разлога:

Жалба овлашћеног органа је неоснована.

Не могу се као основани прихватити жалбени наводи овлашћеног органа којима се у суштини указује на то да је првостепени суд приликом одлучивања о заштитној мјери забране обављања дјелатности погрешно примјенио одредбу члана 100. став 4. Закона о фискалним системима. Овлашћени орган погрешно тумачи садржај одредбе члана 100. став 4. наведеног закона, па услед тога и погрешно закључује да је окривљеном поред изречене новчане казне суд требао изрећи мјеру привремене забране обављања дјелатности у трајању од 20 дана.

Одредбом члана 100. став 4. поменутог Закона прописано је да ако обвезник поново учини прекршај из става 1. тачке а), ц), л) и м) овог члана у наредне двије године, Пореска управа ће изрећи мјеру забране обављања дјелатности у трајању од двадесет дана. Као што и произилази из садржаја наведене одредбе изрицање привремене забране обављања дјелатности је у надлежности Пореске управе, а не суда као што се од стране овлашћеног органа погрешно закључује.

С тим у вези, заштитне мјере заиста и представљају посебну врсту прекршајних санкција које имају карактер допунских казних санкција, а њихово прописивање, изрицање и извршење за циљ има спречавање могућности за вршење прекршаја, нарочито прекршаја исте врсте. Међутим, имајући у виду начин на који је поменутом одредбом законодавац прописао изрицање мјере забране обављања дјелатности, односно да је истом прописано да искључиво овлашћени орган исту изриче у фиксном трајању уколико обвезник у року од двије године понови неки од таксативно побројаних прекршаја, онда је и по оцјени овог суда, правилан закључак првостепеног суда да услед оваквог законског дефинисања изрицање такве мјере не може бити предмет одлучивања суда у прекршајном поступку. Дакле, сходно наведеном законском рјешењу ради се о мјери забране која је облигаторне (обавезне) природе са чијим изрицањем

овлашћени орган не може диспонирати и која је прописана у фиксном трајању од двадесет дана, због чега не би ни било сврсисходно да о оправданости исте уопште одлучује суд у прекршајном поступку, већ управо овлашћени орган у одговарајућем поступку из његове надлежност.

С обзиром на претходно наведено, може се извести закључак да се једина повезаност изрицања овакве мјере забране са одлучивањем суда у прекршајном поступку огледа искључиво у условљености везаној за понављање неког од таксативно побројаних прекршаја од стране обвезника у периоду од двије године, па би због тога овлашћени орган прије изрицања исте требао застати до правоснажног окончања прекршајног поступка уколико је од стране окривљеног затражено судско одлучивање.

Будући да не стоје разлози због којих се одлука првостепеног суда о заштитној мјери жалбом побија, те да нису почињене повреде материјалног прописа о прекршају на које суд пази по службеној дужности, овај суд је на основу члана 74. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, жалбу овлашћеног органа одбио као неосновану, а првостепено рјешење потврдио.

Били су то разлози због којих је одлучено као у изреци овог рјешења.

ЗАПИСНИЧАР

Биљана Васиљевић

СУДИЈА

Срђан Недић